

der tilmed ikke alene, som i Betænkningen anført, anvendes af en enkelt større Fabrik, men endog af saa godt som alle mindre Rebslaggerforretninger.

Man skal til Slutning henlede Opmærksomheden paa, at en Nedsættelse af den bestaaende Toldbeskyttelse for Staaltraadstovværk af 2 Øre pr. Pund, saaledes som foreslaaet ved Forslagets Pos. 149, der med Toldfrihed for Traad under Pos. 147 ansætter Tovværk til en Told af 4 Øre pr. Kg., medens det nu med en Told paa Traaden af 1 Sk. pr. Pund fortoldes med 3 Sk. pr. Pund, baade overfor Varens Værdi — navnlig i de tyndere Dimensioner, hvor den gaar op til 150 Øre og derover pr. Pund — og overfor den indenlandske Fabrikation er alt for drabelig. De Kaar, hvorunder denne Industri virker, ere ikke saa gunstige, at de taale nogen Nedsættelse. Ogsaa her gælder det f. Eks., at den danske Industri kun ved Anvendelse af prima Materiale og fortrinlig Udførelse af Arbejdet kan sikre sig Afsætning. Man maa derfor her andrage om en Toldsats af 8 Øre pr. Kg.

Til yderligere Begrundelse af vore Krav og til Belysning af, at vort Flag i særlig Grad trænger til Beskyttelse, skal man pege paa, at vi ikke som de fleste andre Haandværks Udøvere kunne beskæftige vore Arbejdere med Reparationsarbejde, og at, medens man tidligere kunde beskæftige Arbejderne hele Efteraaret og Vinteren med Forfærdigelse af Sejl- og Bindegarn samt Vævning af Grimer og Gjorder, dette nu er ganske umuliggjort som Følge af den lave Toldsats paa disse Artikler.

Odense, den 5. Januar 1907.

De danske Rebslaggermestres Centralforening.

P. Roulund,
p. T. Formand.

J. Jørgensen,
p. T. Sekretær.